

JAK JSEM SE NAUČILA JÍST SOJU

Číslo: 06 z 2011

Každého z nás provází nějaké jídlo, které opravdu nesnáší. U mě to byla sója. Moje máma jí dala v zeleninové omáčce a už jen pohled na to jídlo ve mně vyvolával pocit na zvracení. Nenaviděla jsem to jídlo, ale mamka bohužel pojala podezření, že nám sourozencům to chutná, tak to do nás cpala horem dolem.

Začala blahem, protože si myslela, jak skvěle dokáže vařit tu novinku na našem výživovém trhu. Sladká nevědomost... Já vždycky jsem milovala maso a uzeniny. Ten pocit, když si nesete svůj balíček s uzeninou od pultu, rozbalíte si ho hned za rohem obchodu, protože by vám ho mohl někdo cestou sežrat, při pohledu na tuto lahůdku vám vyskočí hned slina a vy ho s chutí dravce do sebe naládujete rychlostí blesku. Salámy byly prostě úžasné a i nejobyčejnější gohají byl nejvůtší lahůdkou. Milovala jsem ho. Bohužel jak se maso, začala množit. Do uzenin se začali přidávat kůže a tolik nenáviděná SÓJA. Ten slastný pocit zmizel a s ním i kus mého dětství. Marně hledám v obchodech salám, který by mě aspoň na malou chvíli přenesl zpět do minulosti. Omezila konzumaci uzenin na minimum, ale láska k masu ta zůstala. Jen si tak říkám, jak to dopadne s ní.

Sbohem můj gohájíku. Čekám, že se jednou vrátíš, budu na Tebe čekat.

MICHAELA